

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállítás:

Sacsenyi-terem, a hídkaputól kimenet balra a 24. sz. alatti ház emeletében.

Kiadó hivatal:

Középutca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorért 1-szor 7 kr., 2-szor 6 kr., 3-szor 5 kr., s minden hirdetés után 80 kr. bélyegdíj. Hirdetések felvételnek Bécsben Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Haasenstein és Voglernél (Wollzeile 9. sz.).

Nyitási cikkek sora után 20 kr. előleg befizetése mellett a szerkesztőséghez csimzendők.

Előfizetés a hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.

Megjelen a lap hetenkint háromszor, u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt.

Előfizetési ár:

egész évre 12 frt, fél évre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

Előfizetési felhívás

„K. KÖZLÖNY”

július—szept.—decemberi folyamára.

Előfizetési ár:

Félévre 6 forint o. ért.

Évnegyedre 3 „ „ „

Egy órára 1 „ „ „

Az előfizetési pénzek kiadó Stein János-hoz (bel-középutca Stein könyvkereskedése) küldendők, hol a postás szétküldésről gondoskodva van.

Kolozsvár, július 7. 1867.

A megyék s más törvényhatóságok restauratioja erdélyi részeinkben is e héten veszi kezdetét sok helyütt már jó egyetértés mutatkozik, sok helyütt szenvedélyes belső pártkérdések felmerülése is kedvetlenséget okozhat, azonban mi a szenvedélyek tusái között is örömdünk az alkotmányos pezsgő életnek, mely a nemes ambíciót élesíti, s a közügyek iránti érdeklődést fokozza, mely érdeklődésnek köszönheti alkotmányos ügyünk jelenlegi diadalát, s hazánk, romjaiból újra épülő szabadságát.

Erdős bérczeink alkotmányos érzésű lakóinak arca a szerint fog derülni, a mint fölöttünk az alkotmányos légkör tisztul, hol még az absolutismus nehéz korszakából nagy felhőtömegek maradtak hátra, de hála égnek, ezek perczenkint inkább távozó fellegek, melyeket az alkotmányosság gyöngéd szelleme halkán bár, de mindinkább távolít el a lát-határról.

Kénytelenek vagyunk túrni még e nehéz fellegeket, habár nincs miért tagadjuk, hogy nehéz lélekkel túrjuk, s a jobb idők hosszas várása békületlenséget éleszthetne reményeink közé, de annyi vigaszunk már is lehet, hogy ez elvonuló fellegek villámai többé már nekünk ártani nem tudnak, ha csak fenn a szelek vissza nem fordulnak.

Hála égnek, az uralkodó Főlség elhatározását szilárdabbnak ítéltetjük, hogyszem e visszaforduló fergetegek miatt aggodalmunk lehetne mindaddig, míg a magyar nemzet kebelében azon higgadt s egész Európa által bölcsnek, észélyesnek ítélt politika viszi a vezérszerepet, mely a dolgok mostani szerencsésebb fordulatát előidézte, mely az országnak alkotmányára megesküdt törvényes királyt, a népfőlség jogainak gyakorlására a szólásszabadság teljes jogával felruházott parlamentet, s alkotmányos jog szerint a parlamentaris többségből alakult felelős miniszteriumot adott.

Oly alkotmányjogok ezek, melyeknél többet Európa egy népe sem kíván, de e hatalmas fegyverek csak oly nép kezében maradnak meg, a mely tudja azokat bölcsen használni, mely a szabadságot nem a szabadságban, a szabadelvűséget nem a pusztá ellenzékeskedésben, s a haza boldogságát nem a nyers erőszak küzdelmeire irányuló nyugtalanságokban s békületlenségben keresi.

Atyáink bölcsen tudták használni az alkotmányosság nemes és biztos fegyverét, vívtak azzal, a hol vivni kellett, de a légben pusztán nem hadonáztak. Valjon mi az absolutismus husz éve alatt kitanultunk volna e fegyverviselésből? Az országgyűlés megmutatta, hogy a börtönből kiszabadult rab esztét nem veszti, ha jól van teremtve koponyája, a képviselők nagy többsége nyugodtan s higgadtan lépett a szabad légre, magával hozva a nagy hallgatás alatti gondolkodásban gyűjtött tapasztalatok irányadó bölcseségét. Most a megyéken a sor, melyekben társadalmunk minden rétege megszólal, tanulságot adni arról, hogy tanultunk-e vagy legalább is nem feledtünk? s tanulságot tenni, hogy az újabb nemzedékek, melyek a régi joggyakorlat körében nem forogtak, kik vérmézőn nőttek fel, s a despotismus vihára közt meghuzódva növekedtek, átnyerték-e vérükbe atyáink higgadt alkotmányérzetét, ismerik-e a fegyvert, mely nemesebb a vasnál, mely nem alkot ugyan oly csoda jeleneteket mint emez, de nem is kockáztat életet és hazát, mely

csendesen, de biztosan épít, s mely az emberi nem legdicsebb fegyvere, mert nem az állati nyers erőre, hanem az isteni szellemre támaszkodik, s mely nem erőszakkal, hanem szeretettel, elnézéssel, kitartással, s olykor türelemmel is hódít és győz?

Vajha törvényhatóságaink most is bizonyítványait adandják azon nagyszerű politikai iskolázottságnak, melyben Erdély negyedszázados viharok küzdelmei alatt oly magas kifejlődést nyert, s melynek köszönhetette azon szilárd egyetértést, mely a Schmerling-korszak népszerűtlen celszövényeivel fiatal Herkulesként megbirkózni képes vala.

A miniszterium kiadta utasítását törvényhatóságaink restauratiojára. Itt előbb a megyékre vonatkozó utasításról szólnunk. E részben a kormány a neki engedett szabad kezét törvényeink s törvényes gyakorlatunk értelmében használta fel, s azt hiszem, hogy ezen utasítás publico politikai szempontból a közvéleményt kielégíti.

A választás ott, hol egészen szabad volt, mint a székelyföldön, most is egészen szabad az egy főkirálybíró választást kivéve, a mely erre vonatkozó s a jogegyenlőséggel összhangzba hozott törvény hiányában, ideiglenesen a kormány kinevezéssel lön felelős. Ott, hol a candidatio létezett, mint a megyéken, most is fentartott, sőt a választás jogának egy a réginel szabadabb gyakorlata van hallgatóság elismerve, a menyiben a választás joggyakorlatát nem korlátozza az előítélet és elavult vallásos portio fentartásával, s a candidational is csak az ezekre való tekintetről emlékezik.

Örömmel constatirozhatjuk, hogy a miniszterium nemhogy jogainak megszorítására élt volna vissza a neki engedett szabad-kéz, de éppen szabadelvűleg bizalommal jött a megyék elébe, s remélhetni, hogy megyeink részéről is hasonló bizalommal fog találkozni.

Ez utasítás nehezebb oldala az, hogy további intézkedésig az osztrák alaki és anyagi törvények uralma fentartott. Miután ez intézkedés saját miniszteriumunktól ered, kit az intézkedésnek megtételére parlament jogositott fel, többé alkotmányos praedicium nincs ezen törvények további ephemer uralkodásában, hanem van possibilitati praedicium. Tudjuk, hogy legjobb erőink félre vonultak az experimentatiók sötét korszakának cselekvési teréről, s legjobb juristáink privat passióból áttanulmányozgatók ugyan az osztrák codexet, mely a mi codexünkkel egy alaptól, a jus romanumból származván, kivéve a szokásunkkal ellenkező german successio rendszerét, továbbá az „emptor debet esse ciuitas” elvének eltörlését és a tönkrejuttató licitációkkal összekötött osztályt s néhány illt intézményt, jogfogalmainkkal nem áll ellentétben, s így a miniszteriumnak nem sok fáradságában, 20—24 törvénycikk ideiglenes utasítás alakjában kiadásában kerülne, hogy ez aggodalmainkon segítsen azon szabad-kéz jogánál fogva, a mely neki engedett, s melyet a miniszteri utasítás 14-dik pontja is fentart a kormányának.

Sokkal kényelmetlenebb lesz ez ügyben az osztrák processuale fentartása. Tapasztaltam s magam is e sajkában eveztem, hogy ezen tekervényes, s száz meg száz rendletekkel foltozott törvénykezési rendszer tanulmányozgatásába a privatizált magyar juristák már az első években belefáradtak, s míg a codex emelkedetebb, s a magyar jogbölcselmmel is nagyobb részben összhangzó eszméit figyelemmel kísértük a processuale bureaucratikus tömkelegébe bele nem bonyolodánk. Így azon helyzet állott elő, hogy vagy Bach és Schmerling kétes reliquiáira kell bízunk a legfontosb feladatnak, a bírói hatastörnek gyakorlatát, vagy nyakrafőre az osztrák processualét kell betanulnunk, hogy azt három-négy hó múlva az igazságügy-miniszter által éppen most kidolgozott új processualis rendszer behozatalával félredobjuk, éppen akkor, mikor már megtanultuk volna.

E tárgyban többekkel beszéltem a legbefolyásosabb magyar juristák közül és ők sem láttak semmi helytelent abban, hogy a miniszterium az általa kidolgozott processualis rendszert azonnal alkalmazza legalább is

a székelyföldre és megyékre. Ha e rendszeren az országgyűlés valamit változtatni fog, kisebb feladat lesz az erdélyi bíróságoknak ezen változtatást emlékeztetőben kiegészíteni, mint most áttanulmányozni az egész osztrák processualét, s három-négy hó múlva az újabbat, az oly bírók pedig, kik az osztrák rendszer alatt is bíróságtak, most talán újból megválasztván, éppen nem vesztenek időt az új processualis rendszer betanulására, mert jövőre szintén csak be kell azt tanulniok. Ezen új rendszer közreadása nélkül a bíróságok megválasztásának joga oly teherrel van összekötve, miképp talán kevesebb áldozatba kerülne, ha az új processualis rendszer behozataláig felfüggesztenők a bíróságok megválasztását, s hagynók e dolgot in statu quo. Ezt azonban nem ajánlhatom azért, mert a választásjog gyakorlatát egy perczig is mellőzni nem politikus dolog, sokkal inkább támaszkodom azon reményre, hogy a kormány belátva e részben Erdély óhaját, a már kezénél készen levő eszközrel segíteni fog ezen bajunkon.

Voltak olyanok is, a kik ezen reményeim ellenében azt mondták, hogy a miniszterium tartózkodni fog az octroyálástól, s így a maga mivét hatóságainkra nem tolhatja mielőtt az országgyűlés el nem fogadta. Nézetem az, a mit ki is fejeztem, hogy Erdélyben a táblai utasítás is egyelőre octroy volt; de még nagyobb octroy az osztrák processuale, mert azt alkotmánytalan és idegen kormány toltá reánk és sokkal jogosultabban interpellálhatnák a ministeriumot, miért hagyta rajtunk ezen szokásainkkal, közszellemünkkel s alkotmányos jogainkkal ellenkező octroyt, mint hogyha egy a törvényes magyar miniszterium által kidolgozott utasítást terjeszt ki reánk, mely ellen alkotmányos szempontból kifogást tenni senkinek sem lehetne, mert Erdélynek alkalmas és processualis rendszere nincs, s mert a most divó rendszer nemcsak absolutistius és törvénytelen, de rossz is, magok az osztrákok is elismerték, hogy rendkívül rossz. Az osztrák váltótörvény épp oly rossz, mi a magyar sokkal jobb és nemesebb. Ki interpellálhatná a kormányt, ha egy szerencsétlen területnek legkínzóbb békőit feloldozza!

Részemről tehát remélem, hogy a miniszteri utasítás 14-dik pontja értelmében ezen aggodalmunkon gyorsan és mielőbb segítve leend, mert meg lehetünk győződve a miniszteriumnak ugy szabadelvűségéről, mint irányunkban buzgó jóakaratról, s ne bizhatnánk-e ezen kisebb kérdésekben a kormány azon erélyében, mely sokkal nagyobb kérdésekben oly hatályosan s reánk nézve oly örövendzetőleg nyilatkozott?

Óhajtható volna, ha megyeink általában a bizalmat és reményt vennék kiindulási pontjául, azt hiszem ugy biztosabban vihetnők át a visszahelyezés fontos művét, mintha szórzállasogató ellenzéki szellem vezetné legelső lépteinket, mely merev ellenzékeskedésnek a municipális életben akkor, mikor többségi kormány van, a mint már fejtegettem, nem is igen nagy nyomatóka volna, legfeljebb más reactionarius nézetárfnyalatok felpuskaporozásul szolgálva.

Miután a miniszterium a parlament többségével még nem jött összeütközésbe, a dolog természete szerint okot sem szolgáltatott bizalmatlanságra, s miután föltehetni a miniszteriumról — a mi annak életkérdése — hogy összeütközésbe jöni nem is akarhat, ugy természetesen el sem zárhatja füleit az egyes helyhatóságok vagy egész területek méltányos és ildomos kívánatai elől. Nem is idegen kormány ez, melyet a nemzet folytonos gyanuja kísérhet az elnyomási törekvés miatt, saját kormányunk ez, kiválasztva a nemzet legjobb fiainak csoportozatából, kik nem akarnak egyebet, mint előmenetelt s boldogságot sokat szenvedett hazánknak, s kik e célra már is sok eredménnyel szentelik éji s napali munkásságukat. Bizonyos, hogy e kormány alatt a mi üdvös és kivívható, azt kivívhatjuk; s ugy hiszem a nélkül, hogy megyék, mint ilyenek, az országos pártok sorompóiba állanak, egyes pártnézetek különbsége nélkül üdvözölhetik e miniszteriumot municipális életünk ujjaszületése első pillanatában.

A miniszteriumban nem a pártkormányt, hanem a visszavívott alkotmányt üdvözölhetjük mindnyájan, pártkülönbség nélkül; a kormány személyzete a pártbölcségek cserélkezése, sőt maga a most többségben levő párt és a most létező miniszterek collisiója folytán egyszerre változhatik; de a felelős miniszteri rendszer legyen hazánkban örök és változhatatlan; nincs a hazában szabadelvű párt, a mely a mostani miniszterekben a miniszteri rendszer életbeléptetését örömmel ne üdvözölhesse, s ugy hiszem, ha a megyék legelső felirataiban ezen érzelmeiket kifejezik, csak concret bizonyosságot tesznek arról, hogy a nemzet összege e lényeges alkotmány-reform szükségességét belátta, s meggyőződéssel csüng a parlamentaris rendszeren.

Az erdélyi részekben nagy rombolás történt, a kormány csak most kezdheté az újjraépítés akadályköveit elhárítani; s nincs okunk kételkedni abban, hogy ha a királyi felség elég emelkedett lélekkel birt keresztülhúzni a törvénytelen uton kelt intézményeket, az exequáló kormány rendszeresen fogja megsemmisíteni annak még fennálló maradványait.

Egyre azonban — némely velem közlött vélemények folytán még ki kell terjesztenem már is hosszúra nyúlt észrevételeimet.

Előre bocsátom, hogy én, a mint anyyniszor s legutóbb a „P. Napló”-ban Erdély assimilatiójáról írott cikksorozatomban is ki-mondottam: a gubernium fennmaradását szükségesnek nem látom, s a helyett azt óhajtom, hogy az erdélyi részeknek különösen négy törzs nemzeti lakói a különböző miniszteriumokban jobb képességeik által azon mérvben legyenek képviselve, a mint ezt ezen részek méltósága igényli, melyek a magyar királyságnak több mint ötöd részét teszik, s hol az ország államgazdászati előmenetelének legdúsabb tényezőit adta meg maga a természet; azonban ma még a gubernium, habár személyzetében nem törvényesen, de lényegében jogszzerűleg létezik, mert a törvényhozás további intézkedéséig azt az 1848-ki törvények fennhagyták.

Sajnálatosnak vélném tehát, ha ez ellen felszólalás történnék a megyéken, s a miniszterium a gubernium megsemmisítésére a törvényhozás dispositiója előtt hivatnék föl, mert abban egy nagy jogelv volna megtámadva, a mely jogelv szerint sem kormány-nak, sem uralkodónak nem szabad önkaratulag megsemmisíteni valamely törvényesen fennálló intézményt.

A gubernium még egy ideig törvényesen áll fenn, annak mostani tanácsosai törvénytelen hatalom által vannak oda kinevezve; a kérdés tehát nem az, hogy a gubernium eltöröltesék, hanem, hogy a felelős kormány a mostani tanácsosok helyét olyakkal töltsse be a gubernium sorsának végeldől-téig is, kikkel ő a felelősséget magára vállalhatja, legyen bár az ugyanazon személyzet, a mely most van. Van ezen eljárásra már praecedens eset: így tett a miniszterium, a midőn hatóságaink főispánságaira részint újakat nevezett ki, részint a régieket újból ki-nevezés által legalisálta.

Az erdélyi részeknek egy fontos s még eldöntetlen joga van a kormányzókhoz kötvé abban, hogy e testület egyszersmind legfőbb törvényszék.

Az erdélyi részeknek legfőbb törvényszéke ma nincsen. 1863-ban állítottak fel s kiküldöttek Bécsbe egy törvényszéket; ezen jogsértő intézkedéseket ő Felsőge visszavonván, a dolog természete szerint a főtörvényszék is jogilag megsemmisült, s a legfőbb bíraskodásjog hazánk törvényei szerint visszaszállott a guberniumra.

Kimondottam már régebben azon elvet, hogy a legfőbb törvényszék csak ott lehet, a hol a központi kormány van, az osztrák centralisatio körében éppen hasonló elv alapján Bécsbe vitték a főtörvényszéket, most annak helye nem lehet másutt, mint Pesten a királyi magyar miniszterium körében.

A miniszterium az általa újból kinevezendő gubernium egy részét judicialis osztályllyá szakítva felvitetheti Pestre, hogy a királyság hétszemélyes táblájának egyik osztályát képezze, s ha a főtörvényszék mostani tagjai közül kevesebb vagy több egyént alkalmasnak vél a miniszterium saját felelős-

ségének biztosítására, kinevezheti őket is gubernialis tanácsosoknak, s ily minőségben felviheti Pestre az országgyűlésnek az unio vagy codificatio kérdéseiben teendő végleges intézkedések. Im ez nézetem szerint a guberniumnak, mint törvényesen meg létező intézménynek nagy fontossága, hogy ezáltal lehet törvényes főtörvényszékünk minden miniszterialis octroy, vagy eltörölt intézmények reliquiái fenntartásának anomáliája nélkül, s azért az én felfogásom szerint sajnálatosnak tartanám, ha a gubernium, mint intézmény létele ellen törvényhozás útján kívül reclamatiók történnének.

Dózsa Dániel.

A megyék helyreállítása előtt.

A koronázási nagy nap valósággá szentestíven az alkotmányt, valahára küszöbén állunk törvényhatóságaink alkotmányos szervezésének a Királyhágón innen is.

Mielőtt a megyei bizottmányok termébe lépének, önkénytelen fölmerül a gondolat, oda működ-jünk-e, hogy a megyék autonómiáját az öskortól örökölt határokig kiszélesítsük, vagy az újabb idők politikai tanja szerint a képviselőháza, mint parlamentre, bízván az alkotmány-védelem és alkotmány-fejlesztésnek munkáját, elfogadjunk szűkebb korlátokat, t. i. a megyei tisztválasztásnak, resistendi jognak, szóval a 848 előtti autonómiának korlátozását, 848-iki ezen tárgyra vonatkozó törvényekkel értelme és szelleme szerint.

Önmegnyugtatóunkért még egy végső megfontolást!

Szükség azonban, hogy az újabb idő vívmányai s az öskor hagyományai vizsgálatánál oly nézőpontot keressünk, hol az apróbb csoportozatok, káztok és magánérdekek háttérbe szorulván, csak a közhaza s a közhazának szent érdeke és boldogsága lebegjen szemünk előtt.

Ezen nézőpontra első megvitandó kérdés, melyek kívánalmai az alkotmány, melyek biztosítékai az alkotmányos kormányzatnak? Véleményünk szerint először, hogy a kormány a törvényeket tisztelje, másodsor, hogy a törvény korlátai közt pontos és tevékeny legyen.

Második kérdés, melyik testület lehet inkább a törvények őre, magyarázója; melyik ellenőrizheti, szabályozhatja inkább a kormány tulkapásait? az a testület-e, a mely a törvényeket hozza, alkotja, vagy az a testület, a mely a törvényeknek engedelmeskedni tartozik? Részemről több garantált találok az országgyűlésnek ellenkénti összehívásában, együttműködésében és interpellatioiban, mint a megyéknek gyakran nem egyértelmű bármily hazafias és jogos remonstratioiban.

Mik voltak az öskorban a megyék? tagadhatlanul a hon megannyi védbástya. Mik lennének most az öskorbeli autonómia határai közt? Lennének először akadályai a pontos kormányzatnak, tehát az alkotmány egyik, ha nem is legelső postulatának, és lennének másodsor kisszerűt helyi és magánérdekek, káztok, nemzetiségek és családok tusaának gyászos küzdterei.

Az öskorban a megye közepén a várral, ha ellenség jött, az akkori hadviseléssel nevezetes védelme volt a honnak, ezen villongos időköl szarmazik, azon idők folytán s azon idők óta lön fejlesztve autonómiája.

De most mit tehet az elszigetelt megye ellenséggel szemben, most, midőn az új idők haditudománya együttes működést igényel, s a stratégiát annyira fejlesztette, hogy csatát veszve is várakat hódítunk?

Most a megye ös autonómiájával a pontos kormányzatnak csak akadályja volna, a nélkül, hogy az alkotmány őre s ellenséggel szemben a haza bástyája s mentője lehetne.

Nem teszi ez azt, hogy a megye most tehát haszontalan és szükségfeletti intézmény, sőt ellenkezőleg meg vagyok győződve, hogy a megye a nyilvánosságnak s a megyei adminisztratio és igazságszolgáltatás ellenőrzésének egész kincstárával bir, és saját belügyeinek intézésére maga levén legjogosabban hivatva, az 1848-diki törvények szelleme szerint szervezve, éppen annyira megférhet a parlamentararis rendszer és felelős kormányzattal, mint a mennyire megfelelhet a kor és a haladó civilisatio igényeinek; csak ne téveszszük soha szem elől az 1848-diki törvények szellemét.

Minthogy pedig valahára a Királyhágón innen is a megyék alkotmányos szervezetének már-már küszöbén állunk, legyen szabad ezen szervezésekre vonatkozólag, a mennyiben a tisztviselők választása által azokra befolyásunk leendő, kifejezni azon óhaj-tásomat, vajha a Királyhágón innen minden megyében a nagyraagyás, hiúság, magánérdek, atyafiszereteth. csábító syréneit elutasítván, tudnánk fölemelkedni az önzestelen hazafiságnak azon stadiumára, hol befolyásunkat csak a valódi érdemnek, t. i. a szakavatottságnak, képességnek s a honfi szellemnek nyujtanók a babért!

Nehéz, de szép feladat vár reánk, nehéznék mondok, mert önmegtagadás kell ahoz, hogy kinek atyja, nagyatyja s talán őse is a megye kormányán állt, most félreálljon egy jövevény előtt, kinek minden érdeme csak saját magán kezdődik, s minden felsősége csak szelleme.

Önmegtagadás kívántatik ahoz, hogy a kinek széles atyafisága van, kinek talán a vidék szavazata áll rendelkezése alatt, az azon szavazatokat ne a maga vagy rokonságai, hanem egy egész idegennek érdekében használja.

Hja, de ez a kor és haladó civilisatio igénye; ez szabadelvű és hazafias kormányunknak vezér-elve, mennyire a körülmények engedik, kinevezéséinél; de a tiszta erkölcs a politikában, mely ha megromlik: Róma ledől és rabigába görbed.

Komáromi Ferenoz.

Remélhetjük-e a telekkönyvek behozatalát?

IV.

A telekkönyvek kihirdetése. Az ekként szerkesztett telekjegyzőkönyvek még jogi hatálylyal nem birnak, hogy jogerőre emelkedjenek; bizonyos meghosszabbíthatlan határidő alatt szigorú bírálaton kell, hogy keresztülmenjenek, s csak a kitűzött s lehető legnagyobb nyilvánossággal köztudomásra hozott határidő elmúltával fognak a telekjegyzőkönyvek birni a megkívántató jogerővel.

Minthogy a telekkönyvek kihirdetése és az említett határidő nevezetes jogi hatálylyal van összekötve: szükséges, hogy azzal bővebben megismerkedjünk.

Ha egy megyére vonatkozó minden telekkönyvek a fennirtak szerint befejeztettek, az igazságügyminiszterium elrendeli azoknak országszerte leendő kihirdetését, hogy azon megyében bíró, de távol lakó birtokosok jó előre értesüljenek: a kihirdetésben kijelöltetik azon telekkönyvi iroda, melyben minden járás községeire nézve a telekkönyvek megtekinthetős végett kitétetnek, közhírre tétetik a nap, melyen kezdve mindenki által szabadon megtekinthetők, s a melyen a hirdetmény határideje kezdődik, tudtul adatik a bíróság, mely hivatva van az illető telekkönyvi ügyekben bíráskodhatni és a telekkönyveket tovább vezethetni.

A kihirdetésben felszólíttatnak mindazon föld-birtokosok, kik a telekkönyvek netalán valótalan szerkesztése által jogaikat megsértve érzik, hogy azoknak kiigazításáért, vagy valamely jogigények érvényesítése végett, mint a zálogba adott, de még ki nem telt határidejű birtokra a kiválthatási jog bejegyzetése végett, folyamodjanak. Felszólíttatnak az illető földbirtokosok, ha valamely nemesi birtokkal uradalmijog lett volna összekötve, hogy a megyei törvényszéki telekkönyvekbe vétesenek át, folyamodhatni, vagy a már régebben betáblázott követelések jelzálogi átkebelezését eszközöljék.

Ezen bejelentésekre nézve két határidő tilletik ki, melyeknek kezdete a hirdetésben határozatlan kijelöltetik, valamint a határidő végnapja is, mely 10-12 hónapra terjedhet, azon világos kitéttel, hogy ezen határidő meghosszabbításának nincs helye és hogy ha a hirdetménybe kitűzött határidő lefolyása alatt valaki elmulasztaná a hibásan szerkesztett telekkönyv kiigazításáért, a régi betáblázott követelések jelzálogi átkebelezéseért folyamodni, az többé a határidő eltelté után egy harmadiknak kárára, ki jóhiszeműleg nyilvánkönyvi jogokat nyert, többé nem érvényesíthető.

Ezen jogi hatály, minthogy annak elmulasztásával nevezetes jogi hátrányok vannak egybekötve, bővebb ismertetést igényel.

Ha egy birtokosnak birtoka vétségből egy más hasonlóval egyenre telekkönyveztetett volna és a valódi birtokos a kitűzött határidő alatt elmulasztotta volna kiigazítását eszközölni; de ugyanazon határidő eltelté előtt, azon birtokot a szinleges birtokostól egy harmadik megvásárolta, s a tulajdonjog megnyerhetéseért a telekkönyvi hatóságtól bekebelezést nyert volna, a valódi birtokos ezen harmadiknak kárára, elhanyagolt jogigényeit többé nem érvényesíthetné.

Vagy ha egy hitelezőnek bizonyos fekvő birtokra korábban betáblázott követelése volna, de ezen követelésének a kitűzött határidő eltelté előtt, az új telekkönyvekbe az első betáblázással nyert elsősséggel leendő átkebelezését kért elmulasztotta és ezen idő lejártá után egy új hitelező magát első helyre betáblázta volna, ezen harmadiknak rovására az első hitelező elsősségi jogát többé nem érvényesíthetné.

A hirdetésekben világosan ki kell emelve lenni, hogy a hirdetmény hatályba léptének napjától kezdve, valaki a telekkönyvekbe jegyzett ingatlan-ságokra nézve újabb tulajdon, zálog, vagy más dologbeli jogokat csak a telekkönyvekbe leendő bejegyzés által nyerhet, de csak a netalán előbb létezett s a határidő előtt bejelentett jogok sérelme nélkül.

Az első 9 hónapi határidő alatt be kell jelenteni:

1. Mindazon tulajdon, zálog- vagy haszonbéri jognál fogva igényelhető kiigazítást, le- vagy hozzájegyzést, melyek a hirdetvény hatályba lépte előtt szerkesztettek.

2. Be kell jelenteni az ösiségi jognál fogva, a még ki nem telt határidejű zálogos birtokokra vonatkozó visszaválthatási jogot.

A második egy évi határidő alatt bejelentendő: 1. Minden régi betáblázott követelés, hogy az első betáblázással nyert elsősségi jog megóvása végett átkebelezessék az új telekkönyvekbe.

2. Be kell jelenteni a nemesi jószágokkal összekötve volt törvényhatósági joggyakorlatot, hogy azon bejelentés következtében, azon nemesi birtokok telekkönyve a megyei törvényszék által vezettessék.

Ezek szerint a kitűzött határidők eltelté után a telekkönyvekbe történt bejegyzések kellő jogerőt nyernek és a tulajdon, zálog- vagy haszonbéri-jogot csak is az azokba történt bekebelezés útján nyerhetni meg.

Azért valaki ha egy fekvő birtokot törvényes tulajdonosától, a ki a telekkönyvbe bejegyezve van, megszerzett, azon birtokra nézve csak akkor nyeri meg a tulajdonjogot, ha annak bekebelezetése útján a maga nevére átiratja.

Zálogjogot nyert a hitelező az adós birtokára, ha követelése az illető telekkönyvbe zálogjogilag bekebelezetett.

Haszonbérijogot csak bekebelezés útján nyerhetni, ennek is az a jogi hatályja van, ha egy haszonbérijoggal terhelt birtok eladódna, az új tulajdonos a bekebelezett haszonbéri jogot sértetlenül fenn kellene hogy tartsa.

Igen hosszúra nyúlva, már is terjedelmes értekezésünk, ha a telekkönyvi üzlettel összeköttetésben álló minden részletességre ki akarnánk terjeszkedni „usus te plura docebit,” a használat majd többre tanítand.

Az elmondottak szerint, azt hisszük, eleget elősoroltunk, hogy abból az olvasó általános felfogást szerezhessen magának a telekkönyvek célja, szükségessége és szerkezete föl: hátra van még röviden elősorolni, minő intézkedéseket látnánk célszerűnek a felelős igazságügyi miniszterium által a telekkönyveknek Erdélybe leendő behozatalára nézve tétetni.

Minthogy az országgyűlés által a miniszteriumnak megszavazott „szabad kéz” teljes hatalmat ad belátása szerint intézkedni, célszerűnek mutatkozik a törvényes királyi tábla mellé, mivel az különben is Maros-Vásárhelyen, az erdélyi részek kellő közepén székel, egy telekkönyvi igazgató-ság felállítása, melynek elnöke lenne egy-szersmind a királyi tábla elnöke, és ezen igazgatóság vezérlete alatt a miniszterium által kinevezendő szakértő főbíztosok volnának a törvényhatóságokba kiküldendő, hogy csakugyan a felelős miniszterium által kinevezendő helyszínelő bizottmányok által a telekkönyvi helyszínelések még a tél beállta előtt megkezdessenek.

Az összehílt birtokviszonyok az osztrák törvények által előírt kedvezőtlen helyzete a birtokosságnak, az alapszámban megrendítetett, jobban mondván: a nem is létező hitel megteremtése, megszilárdítása; szóval: elhanyagolt országárszánk anyagi érdekei hangosan intik a felelős kormányt, hogy itten tennie kell, még pedig alaposan és sietve tennie! Meg vagyunk győződve, hogy a kormány a telekkönyvek behozatalára teendő intézkedései a nép és birtokosság részéről a legnagyobb lelkesedéssel fognak idvezeltetni, s a legszegényebb birtokos úgy, mint a leggazdagabb sietni fog a felelős kormány intézkedéseit minden tőle telhető erővel támogatni, hogy valahára a hitelkönyvek nálunk is meghonosuljanak!

Mártonffy Ignác.

A katolikusok törvényes autonómiája érdekében.

(Folytatás.)

II. Az ös. kir. apostoli Felségéhez felküldetni határozott felirat szövege.

Szentséges cs. és ap. királyi Felség!

Legkegyelmesebb Urunk!

Midőn Felség hazánk alkotmányának visszaállítása és annak az összes birodalom nagyhatalmi állásával maradandó és biztos alaponi összeegyeztetése céljából tett magasztos kezdeményezése folytán Erdélynek, mint a magyar korona egyik országának, országgyűlését Kolozsvár sz. k. városba összehívni méltóztatott és ezen országgyűlés a legmagasabb meghívásnak engedve, itten is összehgyült; az alólt erdélyi püspök is az itten egybegyült rom. kath. országgyűlési tagok által felkérve, egyháza és hívei javát eszközölendő, az erdélyi katolikusokat törvénnyel fogva megillető és folytonos gyakorlattal szentesített azon jognál fogva, mely szerent egyházi, iskolai és alapítványi, valamint egyéb, az egyházi önkormányzati jogból folyó ügyeik feletti tanácskozássra és határozásra, a püspök egybehívására mindenkor, különösen pedig az országgyűlések folyama alatt egybegyűlni szoktak, minket a végből a mai napra összehívt, mely meghívás folytán, midőn egyházunk, iskolánk, nevelőintézeteink és alapítványaink állásáról értekez-nénk, azon aggasztó eredményhez jutottunk, hogy egyházi, iskolai és alapítványi vagyonunk hanyatlásnak indult, a nevelésügy felvirágzása folytonos akadályokkal küzd, és vallásos életünkben az egyházi közügyek iránti közömbösség roppant mérvben terjed; vagyonunk kincstári kezelés alatt van, hol az a rendszer nehézségénél fogva nem gyarapodik, hanem naponta apad, a nevelés és oktatás körül nem tehetjük meg a célszerű javításokat és reformokat, részint mivel csökkent jövedelmünk nem képes fedezni a szükséges költségeket, részint mivel az iskolaiügy rendezésébe befolyásunk nem lehet, és főpásztorunk is e tekintetben sokféleképen

korlátoztatik; végre nincsen kifejlődve közöttünk a testületi szellem, mely a közügyek iránt érdekelt-séget kelt fel, és legbiztosabb óvszer a terjedő indifferentismus ellen.

Mindezen bajokon csak egyházi és iskolai autonómiánk teljes helyreállítása segíthet, melyre most annál nagyobb szükség van, mivel a megváltozott és hihetőleg még jobban megváltozandó politikai viszonyok folytán a királyi főkörmányszék mellett és ennek nevében működő-rom. kath. bizottmány tagjainak száma annyira megapadt, és még jobban megapadhat, úgy, hogy ez a körbe tartozó, gyakran nagyfontosságú ügyek elintézésére elegendő számú tagokkal már nem bír és nem bírhat; minél fogva már császári királyi és apostoli Felség is 874-863 és 5473-863 udvari számok alatt kelt kegyelmes királyi rendeleteiben a kath. bizottmánynak kiszélesítése szükségét állátván, annak megnagyobbítása iránt a kir. főkörmányszéktől, illetőleg az ennek nevében működő kath. bizottmánytól javaslatot méltóztatott felkérni; az egész alázatossággal aláírt erdélyi püspök Felségnek ezen rendeleteit is—ez iránti felkérésünk következtében—véleményezés végett előnkbe adván, mi arra érett megfontolás és megvitatás után nem felelhetünk egyebet, mint vallásunk szent érdekeinek tartozó őszinteséggel készek vagyunk kijelenteni: hogy a kath. bizottmánynak szándékolt megnagyobbítása nem vezet célhoz, nem nyugtatja meg vallásunk érdekeiért „fogódó kebleinket, és nem szünteti meg azon bajokat, hátfyek vallásos és iskolai életünk zibbasztják.

A kath. bizottmány ugyanis oly intézmény, melyet az erdélyi kath. státus soha törvényesnek nem tekintett, sőt inkább henne egy oly közeget látott, mely autonómiánk nélkülözhetővé tételére volt életbe léptetve; egy ilyen intézménynek kijavításához mi nem járulhatunk; de nem is vezetne ez célhoz, miután azon bizottmány hivatali tekintélyekből van egybeállítva, és a politikai fluctuatiók-ból folyó választásoknak kitéve, úgy, hogy hiányzik benne az állandó alap, melyen egyházi, iskolai és alapítványi ügyeinket már valahára biztosan, célszerűen és maradandólag, úgy, a hogy kell, rendeznünk lehesse. Hogy a kath. bizottmány nem bír magában ily állandó alappal, annak szomorú példáját a közelmúlt évtizedben leginkább tapasztaltuk, midőn a kir. főkörmányszék felhasználásával ezen bizottmány is feloszlott. és a kath. ügyek feletti rendelkezés és intézkedés egy oly testületre ment át, mely állott kizárólag csak kath. tagokból, és a mely idő alatt még az is megtörtént, hogy alapítványaink rendeltetésük ellenére más vallásnak adományoztattak, és hogy azoknak vallási érdekeinktől eltérő célokra való felhasználása komolyan megpróbáltatott, azt nem is említvén, hogy vagyonunk kezelése, érdekeink felügyelete igen gyakran más vallású és vallásunk iránt nem mindig a legjobb indulattal viseltető egyének kezeibe, vagy legalább befolyása alá került. De nem is szüntetheti meg azon bizottmány tagjainak megszorítása a fenforgó bajokat; mert nem képes felébreszteni az erdélyi katolikusokban azon testületi szellemet és összetartást, mely egyedül alkalmas arra, hogy a közöttük uralgó közönyt megszüntesse, és bennünk közügyünk iránt érdekeltséget keltsen.

Különb, felséges Urunk! nincs is erre szükség, megvannak nekünk törvényes közegeink, melyek egyházi, iskolai és alapítványi ügyeink elintézésére szükségeltetnek, és csak Felség kegyelmétől függ, hogy vagyonainknak a kincstári kezelés alól kezünkre kiadattatása által megnyissa előttünk azon magasatos pályát, hol egyesült erővel eszközölhessük vallásos és erkölcsi életünk felvirágzását egyházunk dicsére és Felség dicső trónjának támogatására, melyet szent István apostoli királyunk a vallás és erkölcsiiség maradandó oszloppaira fektetett, és a melyet Felségnek dicső Elődei ezen alapokon nagygyá, dicsővé és hatalmassá tettek. (Folytatjuk.)

Hivatalos közlemények.

(A „Budapesti Közlöny” után.)

Igazságügyi magyar miniszterem előterjesztése folytán az alább nevezett erdélyi fegyenczek vagy vizsgálat alatt álló egyéneknek, u. m.:

A szamosújvári fegyházból: Ohlár Ávrám, Nikolae Gligor, Kasza Mihály, Juon Popesk, Szuba Moisze, Szeptesek Stefan, Samu Mitru, Dorog József, Szabó Elek, Novák Maxim, Zwürner Ádám, Vostinariu Ipathe, Kosztinea Danilla, Balog Ferenec, Graf Frigyes, Jank Vaszilika, Kádás Samu, Gligor Stefan, Simonfi vagy Üstös Mózes, Balázs Samoilla, Buda Tódor, Bukur Juon, Székely Ján, Gozman Luka, Bircsa Sándor, Stirk Juon, Bíró István, Manny Kottora, Komscha Podariu, Mathievics György, Pataki István, Bitte German lui Petru, Csanádi Sándor, Geező Lajos, Fodor Sánd., Varga Szolovestru, Barthus Mihály, Szöcs Mihály, Palkó Péter, Pap Miklós, Niezuj János, Péter Mihály György, Szabó Ferenec, Csonta János, Musinjo Todor, Filipás Juon, Szolga Ferenec, Gál Márton, Batizán Ferenec, Král Ferenec, Raduly József, Bodó Izrael, Gál József, Menyzi Zseiki József, Kovács Mózes, Nemes Sándor, Gánya Izraille, Schonian Izidor, Dumitru István, Radu Nikolae, Marku Juon, Boloszin Petru, Csóka István, Gille Mihaila, Fodor Gligor, Krizsán György, Kurta Péter, Bartok János, Gál Miklós, Zsiga vagy Pál Ferenec, Elek György,

Szakács Fülöp, Berger János, Pakurár Kosztán, Szekeres János, Trifa Nikolae, Halmágyi Dénes, Gál János, Guzman Dénes, Mándoki Barkó Ferenc, és Sterin Miklós;

a nagyenyedi fegyházból: Fiedler Anna, Tács Katalin, Vass Mária, Székely Terézia, Muntán Retueza, Jakots Mária, Vajda Anna, Candale Nasztázia, Schnell Karolina, Örmánykői Ágnes, Bran Sja, Dakó Zsuzsanna és Mihály Klára;

Alsó-Fehérmegyéből: Puikon András, Aldea Petru, Aldea Gavrilă, Keulea Nikolai, Keulea János, Koman Josif, Padurean Juon, Padurean Ilia, Ducillovits János, Roff Onuez, Juonelle Nikolae, Csóra Jakab, Todea Nikolae és Triff György;

Felső-Fehérmegyéből: Kellner György és Puro Pál;

Küküllőmegyéből: Báthory József, Süttő János, Rachu Nikolae, Jakab Ferenc, Kukui Vaszi, Pásztohi József és Kónya Dániel;

Tordamegyéből: Pavlovits József, Lőrinczi János, Ersei Kati, Hesdeczán Mitruj, Farkas Gácsia és Zalányi György;

Kolozs megyéből: Prodan Eszter, Beregszászi Pál, Prodan Bori, Balázs Márton, Becsán Nikita, Kepucz Flóra, Steger Mihály és Tótfalusi Károly;

Dobokamegyéből: Varga János és Timáriu Tódor;

Belső-Szolnokmegyéből: Marosán Mária, Zsiczán Vaszlilka, Rebrán Kondratye, Vajda Lajos és Roska Mihály;

Hunyadmegyéből: Kozma Tomesku, Pája más-kép Habesdian Juon, Muntán Páter, Szuszun Alexandru, Ráczkői Gábor Pópa Josifu, Jaga Stefan, Bikfalvi Lajos, Vitéz Mózes, Rácz Samu, Benkő Lajos, Ana Guleriana, Steinius Miklós;

Fogaraszvidékből: Georg Kuku;

Naszódvidékből: Gavrilă Tiarka, Simionu Cureau;

Udvarhelyszékből: Nagy Pál, Daduka vagy Tamás József, Szolga vagy Józsa György, Dombrádi József, Jakab József, Csáki János és Pünkösdi Árpád;

Maroszékből: Benkő János, Fodor Juon és Baló Sándor;

Csikszékből: Szöte Ferenc, Márton István, Puskás Ádám, Ferencz József és Lakatos Antal;

Háromszékből: Nyegru vagy Laczi György, Rácz Lajos, Rácz Antal, Miklós János, Dobolyi Áron, Volanes Lajos, Fábán György, Danno György, Süttő József, Süttő Tamás, Szász Zsigmond, Szász Zsigmondné, Bitai András, Mihály Pál, Gele András, Rákosi Ferenc, Zsögön József, Fischer Károly, Naklinger József, Szalesivits Ferenc, Kovács Rachel, Benkő István, Jancsó András, Bogdán György, Bogdán József, Dombi József, Petés Pál, Papp József, Venczel Ádám és Bíró Joachim;

Aranyoszékből: Pongrácz Pál, Musnai István, Bajka Samu, Almási Sándor és Rusz János;

Szebenzékből és Nagyszeben városából: Gurlich János, Opre Szurdú, Thodor Battya, Petru Koszte, Juon Szavu, Radiech Miklós, Malmer Márton, Juona Kottora, Zacharea Munik, Juon Pál, Toma Mihai, Nikolae Bursann, Simion Ludu, Bodernea György, Danu Ciocandea, ifj. Glaser Mihály, Juon Dimitru, Kinn Márton, Bucur Opris, Kaetner János, Dietrich Tamás és Juon Wlad;

Szegesvárszék- és városból: Moldován Lázár, Máté Juon, Broesa Zacharia és Sárdi Péter;

Medgyesszék- és városból: Boderneze György, Szászsebeszék- és városból: Dimitru lui Dimitru Triff, Juon lui Josif Albu, Jakob Dejan;

Szerdahelyszék- és városból: George Phillip Julie, Moise Isák Albu és Obert Sámuel;

Ujgyeházzsék- és városból: Juon Práda;

Szászvárosszék- és városból: Szentpéter Gábor, Izsák Ferdinánd, Moldován Lajos, Tomásovsky Samu, Vaszilie Wutz, Denille Florea, Anna lui Nikulai Binczinczán, Waldhütter Mihály, Schober János és Zidu Keresztély;

Brassó vidék és városból: Antal Gábor, Gyereke Anna, Pajor Kata, Kozsokár György, Marencz Keresztély, Dénes Sándor, Eisler János és Barkó Tamás;

Beszterce-vidék és városból: Theissler János és Baba Konstantin;

Kolozsvár városából: Kocsis Mózes, Ceerecsor Gyula, Csucsuj György és Szabó Gergely;

Marosvásárhely városból: Marosi Julianna, Pap Mária, Kristóf Anikó és Nagy Lajos;

Erzsébetvárosból: Elekes Terézia;

Torda városból Rusz Juon;

Abrudbánya városból: Floznyik György, Floznyik Julianna és Boros Jánosné szül. Majláth Annának —

hátralevő egész büntetési idejét kegyelemből elengedem, illetőleg az ellenük folyamatban levő büntető vizsgálatot megszüntetni rendelem; s egy szersmind életösszigián elítélt Persza Iliszia szomszárjvári fegyver büntetését tíz évi, — husz évi fogságra elítélt Lucas János brassói vidéki illetőségű illavai fegyver büntetését tíz évi — végül 10 évi fogságra elítélt Tamás Lina brassói nőfegyver büntetését két évi börtönrre enyhítendőnek találom, említett miniszteremet ezen elhatározásom fogantatásával megbízván.

Kelt Bécsben, 1867. évi július hó 1-én.

Ferencz József, s. k.

Horváth Boldizsár, s. k.

magyar kir. igazságügyminiszter.

KÜLFÖLD.

ANGOLORSZÁG. Az angol felsőházban Derby lordot a luxemburgi garancia, az alsőházban pedig Standley lordot Miksa császár halála iránt interpellálták. Derby lord válaszában kinyilatkoztatta, hogy az elvállalt garancia csak is morális természetű, hogy tehát Anglia vagy valamely másik garantáló hatalom nem köteles a semlegesség megsértése esetében fegyveresen interveniálni. Az utóbbi interpellációra Standley lord kinyilatkoztatta, hogy a bir alapságában kétkedni többé nem lehet. Később Disraeli kijelentette, hogy a kivégeztetés hivatalosan van jelente a kormánynak.

FRANCZIAORSZÁG. A kölni újság párisi tudósítása szerint „a háboru veszélye éppen nincs megszüntetve, minthogy a francia kormány készülődéseit most is oly erélyvel folytatja, mint a luxemburgi kérdés elintézése előtt. Jólétesült körökben igen valószínűnek tartják, hogy még a világtárlat bezárása előtt kenyértörésre kerül a dolog. A fölvetés alapságája mellett bizonyít azon körülmény is, hogy Niel tábornok, ki tudvalevőleg kitűnő szervező tehetség, bámulatos tevékenységet fejt ki, mintha a háboru közvetlen a küszöbön állana.”

Magas körökben változások készülnek, s a zavar oly nagy, hogy a miniszterek egyike sem tudja, meddig tartja a hatalmat kezében. Még Rouhez állása is meg van ingatva, s két nap óta — írja 30-ról a tudósító — már nem is ad sugalmazást a félhivatalos lapoknak. A császár politikáját jövőre e két pont fogja jellemezni: nagyobb szabadság belől és kifelé: szoros csatlakozás Ausztriához. Ollivier gyakran értekezik a császárral, mit némelyek miniszterjelöltségre magyaráznak, azt azonban mégis kevesen hiszik; hogy Ollivier csakugyan a kabinetbe lépne.

NÉMETORSZÁG. A „Nordd. Allg. Ztg.” írja: „Egy a német érdekek egyesítésére néve nevezetes lépés történt meg legközelebb minden zaj nélkül. Június 30-án éjfélkor 400 éves fennállás után megszűnt létezni a Turn-Taxis-féle posta mindenhol Németországban, a hol még működött. Helyettesíteni fog a porosz posta kezelés által, mely ezentúl egyedül és kizárólag lesz alkalmazva. Ennek folytán egész észak Németországban, ide érve Hessen-Darmstadt déli részét is, a postakezelés egysége állítatik fel, és a posta regálé örök időkre porosz kézbe kerül, mely autonóm léttel fog szereztetni. Poroszország fogja kinevezni és hivatalba helyezni a hivatalnokokat, ő hirdeti ki a rendszabályokat, s kötendi meg a posta szerződéseket.”

BELGIUM. Az „Independance belge” érdekes részleteket közöl azon lépésekről, melyeket az európai udvarok tettek Seward államtitkárnál Miksa császár érdekében. „Mihelyt köztudomásra jutott Miksa császár elfogatása Queretárobán, az osztrák uralkodóház azonnal felszólított minden európai udvart, járnának közbe Sewardnál, hogy ez lépne fel Miksa javára Juareznel. A felszólított udvarok készséggel megtették minden kitelhetőt s mondhatni egész Európa kérelmezve folyamodott a washingtoni kormánynak. Azonban, fájdalom, sikertelenül. A köztársasági kormány szigorát Romero washingtoni jaurista képviselő azzal menti, hogy Miksa, ha életben marad, mindig fenyegette volna, mint trónkövetelő, Mexikó nyugalmát. Ez indoklás azonban teljesen helytelen, minthogy az osztrák kormány jóállást biztosított az iránt, hogy Miksa megkegyelmezése esetén, soha sem fogja többé elhagyni Európát. A Bécsben tartott családi tanácsban elölön határozva Miksát minden korábbi jogaihoz visszahelyezni. A kivégeztetést leginkább Escobedo sürgette „hadd lássák a yakeek — ugymond — hogy nem sokat adnak kérésükre.”

SPANYOLORSZÁG. A „Cozor. Fr.” szerint a spanyol felkelés minden nap nagyobb arányokat ölt. A felkelők a Toledo körül elterülő síknak urai, s az ellenük küldött nemzetőrséget több csatában érekenyen megverték. Toledo telve van sebesültekkel. A Latorre tábornok vezérlete alatt álló forradalmárok Madrid környékét, a cuencai és toledói hegysegeket tartják elfoglalva.

TÖRÖKORSZÁG. Bolgárországból érkezett hiteles tudósítások szerint a felkelés folyvást terjed, daczára Mehád basa szigorú intézkedéseinek, ki már 50-nél több felkelőt felakasztatott. Slionoban és Sophiában is kitört már a lázadás, Zaraban kitörését várják. A Plevno és Sistov közti erdőkben számos felkelő csapat gyülekezett össze, s az ellenük küldött török csapatoknak sikeresen állnak ellent. Sistov tökéletesen el van zárva, úgy hogy a basa engedelmé nélkül senki sem hagyhatja el a várat.

LENGYELORSZÁG. Mint a „N. Fr. Presse”-nek írják Varsóból, a citadellában fogva tartott száz lengyel közül egyetlen egyet sem bocsátottak szabadon, mivel a politikai vétésén kívül „más bűnökben” is hibásaknak találtattak. Az elközbások és törvénytelen pénzbírságok megszüntetése szintén nem valósult, a mennyiben egyetlen birtokot sem adtak vissza, s a contributiók most is napirenden vannak.

OROSZORSZÁG. A lapok a keleti válság közel kitörését hirdetik. A „Mosk. Wjed.” úgy tesz, mintha sejtene, hogy Európában nagy dolgok vannak készülöben, mert egyre sürgeti a kormányt,

minél hamarabb „egyesíteni és elnemzetleníteni Lithvániát, Podoliát, Volhyniát és az Ukrajnát, minthogy, mint mondja, ezen tartományok egyesítés nélkül nem fognak megszűnni oly Vulkánt képezni, melynek kitörése, az Európában kitörendő nagy háborunak első jelére és az Oroszország által nemán szenvedhető vereségek után, meg fog történni. Mi fog történni akkor, kérdi Katkoff, az azon tartományokban élő szerencsétlen orosz lakossággal!”

KÜLÖNFÉLÉK.

— Ö. es. k. Ap. Felsége következő legfelsőbb parancs-iratot méltóztatott legkegyelmesebben kibocsátani: „Hálás elismeréssel emlékeztetve meg azon kitűnő érdemeiről, miket felséges testvérem, a néhai mexicói Császár ő Felsége, haditengerészetem kifejtése és fényes sikere által bebizonyított jelsége körül — mint annak első főparancsnoka szerzett magának — megparancsolom, hogy tengerészeti állomásokon, a megillető gyász és siri üdvözlések tétele mellett ünnepélyes gyásztiszteleteket tartson, s hogy a felszerelt hajók két heti idő alatt a főarboezra felhúzott lobogón gyászfátyolt viseljenek. Laxenburg, július 3-án, 1867. Ferencz József, s. k.”

— Kolozsvár város rendezése július 9-én vette kezdetét. Kormánybiztos, m. Páll Sándor kormányzati titkár vezetése alatt. Az utasítás értelmében a 61-i képviselőt élők tagjai hivattak össze, kiket a kormánybiztos jeles beszéddel üdvözölt, melyben a gyűlés célját előadván, azt megnyitottak nyilvánította. Ezután felolvasták a városok rendezésére kiadott királyi biztosi utasítást. Bányai V. kijelentve, hogy hivatalát nem vállal, indítványozza a polgármesteri név további fentartását, mire a korm. biztos azon véleményét fejezi ki, hogy ezt a kormány nem fogná ellenezni. Ezután a k. biztos az utóbbi communitást megszűntnek nyilvánítja, s felszólítja a most visszaállított képviselőket, magának elnököt választani, melyre tisztelet Mikó Lőrincz biztosit meg. Ezután Simon Elek, volt képviselői elnök, olvassa fel a város vagyoni állását illusztráló beszédét. A választók összeírására a 61-ki bizottságok hagyattak meg. Ez alkalommal a korm. biztos azon örvendetes hírt tudatta a képviselővel, hogy a kormány Kolozsvár törvénykezési költségei fedezésére 20,000 frtot utalványozott.

— A megyékben a restauratio végétti előértekeztetések már folynak, s a mint több helyről vett levelekből értesülünk, egyetértésre számíthatni, több levélből úgy tapasztaljuk, hogy a mai ezikükön átvonuló észrevételek a leghiggadtabb közvélemény hangulatát fejezik ki.

— A kolozsvári vasút építése nem sokára kezdetét veendő. Vasútgyűlünk általában a legkedvezőbb lendületet nyerte, miről rövid idő múlva tüzetes értesítést tesszünk olvasóinknak.

— Az országgyűlés elnapolása két-három hónapig fog tartani; azon rendkívül fontos teendők, a melyek már most várnak a törvényhozásra, sieltetni fogják az országgyűlés összehívását, mihelyt a miniszterium a szükséges előmunkálatokkal kész leend.

— Magyarország hgprimása a pápánál. A hgprimás s vele a Rómában volt magyar papság jun. 28-án volt a pápánál fogadtatáson. E fogadtatást a jelen voltak egyike a „Pesti Hírnök”-ben a többi között a következőleg írja le: Tágas szép terméken keresztül jutánk a fogadó-szobához. Minden zug tömve volt várakozókkal. A termekben két világi kamarás és két egyházi személy állt szolgálatára. Néhány percig várakozánk. Majd az adott jelle beléptünk. Legelől primás ő hercegsége, utána Majer István esztergami főkapitány kanonok és dr. Dankó József tiszteletbeli kanonok s ő szentsége kamarása, mint a nevezett káptalan küldöttjei, s ezek után a többi magyar papok lépdelték. A szoba, melybe jutánk, egyszerű, igénytelen. Nincs benne fejedelmi pompa. Szőnyegtelen falain csak a Megfeszített képet látod. Butorzata egy ódonasztal íróasztal és két faszékből áll. Ez a szent atyának dolgozó szobája; itt fogadott minket. Primás ő hercegsége szólni kezd. Elmondja, hogy az ő egyházmegyéje hívei s az összes magyar katolikusok hódolatát teszi le ezennel ő szentsége lábaihoz. Ezután a hozományok adattak át. A 30 ezer frank, a gyönyörű reliquiárium, sz. István, sz. Imre és sz. László ereklyéivel, melyet a primás és az esztergami főkapitán készítettett ez alkalomra. — Ezután az album tétetett ő szentsége elé; Dankó József úr pedig, Historia Revelationis című művének egy diszpeldányát nyújtja át hódolatának zálogául. Ő szentsége a hozományokat megilletéssel fogadta s körülbelől így szolt: „Mindenkör kedves volt előttem — Mária országára gondolni s annak fiait magam előtt láthatni. Kétszeresen kedves előttem most, midőn a kereszténység 18 százados nagy ünnepén azon szép ország fiait, s azoknak élén Magyarország új primását atyailag üdvözölhetem, én imádkozom a magyarok hazájáért és áldasomat küldöm arra. Mondjátok meg odahaza ezeket és vigyék meg magatokkal apostoli áldasomat. Áldja meg az Isten Magyarországot királyát és népeit, áldja meg a magyar nemzetet, hercegségprímását, összes papságát és hiveit. Élvezzen hazátok tartós békét a viszontagságok

után, melyek azt érték. Isten áldjon meg mindnyájukat.” A pápa erre társalogni kezdett a hgprimással, ki a tisztelegőket egyenkint bemutatta. Ezután a pápa az oldalszobába ment s onnan a hercegségprímás számára két emlékérmét adott át. A tisztelegők mindenikét szintén megajándékozta emlékérmé s az allocutio egy példányával. Ezzel a többiek eltávoztak, a primás azonban még húzamosabban ott maradt a pápánál. Innen Antonelli bibornokhoz ment, s ott is hosszasan időzött. A primás fogata Róma utcáin nagy feltűnést gyarorolt, s a merre az a magyar huszárokkal robogott, mindenütt hallatszott a „Primate di Ungheria.”

— Rajka gépgyára vezetőjének, a helybeli iparos-egylet költségén — a gazdasági egyesület által is segítve — Párisba, a világtárlatra utazott Szathmári S. Ferencnek egyik munkatársunkhoz mult június hó 29-kéről irt leveléből érdekesnek tartjuk közölni a következőket: „Nyolcz napig a kiállítást szorgalmasan jártam, de a végén már fejem kábulni kezdett, és szemem csak tarkaságot látott minden gyönyör nélkül; másnap elhatároztam, hogy pihenni fogok, és a pihenést pedig, hogy tures ne legyen, úgy folytattam, hogy délelőtt egy nevezetes muzeumot néztem meg, délután pedig majdnem egy óra hosszat borzasztó sok emberesont közt bolyongtam a catacombákban, a hová eddig nagybajjal csak négyszer lehetett egy év alatt bejutni; mostantól fogva pedig a kiállítási idő alatt, minden ember minden szombaton szabadon bemegethet, persze fölfegyverkezve gyertyával. A hátra levő kevés időt pedig e levélírással fordítam. Megbizása következtében az utazás és a párisi élet költségeiről is kívánok egy kevés felvilágosítást nyújtani és egyszersmind némi anyagot a „Kolozsv. Közlöny” részére feldolgozni belőle, a mit jónak lát, hogy hazafiaink közül többen felbuzdítottan a világtárlattal megismerkedjenek. Mert nem mondom nagyot, ha azt mondom, hogy a ki teheti, és meg nem nézi, az hazánk ellen bűnt követ el, tekintve, hogy Nagybritannia 30,000, Amerika 40,000 szakértő embert küld koronként a kiállításra; s még a kisebb országok is aránylag, le a kis Svájcig, mind tömegesen képviselve vannak; csak, fájdalom, hazánk az, a hol a legkevesebb intézkedés történt e tekintetben. És ha azon kormány, a mely 1870-ben hasonló kiállítást akar rendezni, s nem igyekszik kellően használni a kedvező alkalmat, legalább tehetősebb hazánkfiak hasznos kötelességet tennének hazánkunk megjelenésük és tanulások által. Május havában több hazai lapban körözve volt egy utazási árleszállítás a bécsi Elisabeth Bahnhoftól Párisig és vissza. A kik azt nem olvasták, azok számára röviden leírom, mivel ezt minden hazafi igénybe veheti. Az idő utazással együtt 15 és 30 napra terjed, a 15 napra terjedő díjt nem említem, mivel a kettő közt kevés a különbség; végre is jobb több időre biztosítani magunkat. A díjak a következők: 1-ső hely 103 frt 1 kr, a 2-dik hely 75 frt 55 kr ezüstben Párisba és vissza, s mehet akár melyik curir vagy gyorsvonaton. A 3 dik hely 24 frt 47 kr ezüstben, de csak Kehl és vissza. Kehl-től Strasburgig ismét fizetni kell 54 kr, Strasburgtól Párisig pedig 31 franc 90 centim, vissza Kehl hasonlóképpen. Továbbá 3-dik hely a gyorsvonatoknál nincs és csak a közönséges postavonatokkal mehet, melynél az a kedveltség fordul elő, hogy az utazás Bécsből Párisig 4 napig is megtart, mivel Münchenben, Stutgartban és Strasburgban megáll; hanem a kik itt nem utaztak, azoknak különben is kár volna meg nem nézni a városok nevezetességeit, s végre pedig mégis jelentékenyen olcsóbbá kerül. A pénz illetőleg Bécsben kell váltani legalább 250 frt o. é., melyért kap rendszeren 25 darab napoleonsdort 20 frankost, a melylyel Párisban közönségesen az engedett idő alatt ki lehet jöni. Még egy néhány Verein-tallért is szükséges hozni, élénk költségek az útra. Az ismeretlennek még szükséges egy párisi Wegweiser-t venni Bécsben, mert ez gyakran kisegíti a bajból, különösen, ha a francia nyelvet nem bírja; egyébiránt a német nyelvvél is meg lehet élni. Az utazás alatt pedig egyéb kellemetlenség nincs, csupán Salzburgnál nézik néha meg a podgyászt; ez az eset még Strasburgnál is előfordul; tölem ugyan csak azt kérdezték, hogy van-e titkos iromány benne vagy dohány? s mitán kitelégítő választ kaptak, megkérőzték, s a val szabad voltam, illetőleg a podgyászm, mert még passust is kértek; passusnak lenni kell, de nem szükség a francia konsulnál láttatni. A dohányosokra nézve huszonöt szivar vagy félfont dohány meg van engedve, a mivel nagyon jóleszik, ha ellátják magokat, mert itt a dohány nagyon drága. A szállásra vonatkozólag pedig, a kinek ismerőse Párisban nincs, legelő dölga megérkezés után egy fikeren az International Bureauba hajtani (faubourg Poissonniere 25. szám.), a hol egy oly hivatalt találunk, a mely minket kívánságunk szerint mindennel ellát; azonnal szállásra vezet 40 frankos havi szállástól felebb több szállással rendelkezik, a farsádságról 7 frank 50 centim fizetendő, a mit örömmel megfizethetünk, ha csak egy éjjel is megmenekedünk a drága hotelektől, továbbá kívánságunk szerinti kosztra igazít, ha kell kalauzt, tolmácsot ad; e hivatal pedig annál is inkább ajánlhatom, mert itt egy igen becsületes derék hazánkfiával van dolgunk, a ki különösen a magyarokért kiválóan mindent megteszen; a kinek én is a legnagyobb köszönettel

tartozom. A kiállítás reggel 6 órától 10-ig a be-
menet 2 frank, 10 órától 1 franc, hogyha pedig
a kiállítás megkezdődött, igen ajánlom a német
sűrűságot, a hol az izletes árnyék arányos-
sak. A kiállítási palotát 6 órákor délután bezárják,
hanem a parkon mulatni lehet akár éjjel is, a
hol a legfrissebb életemek mulatságok kínálóknak.
A párisi hírek közül, mivel nincs időm, csak
annyit írhatok, hogy nagy készülődések folynak a
szultán fogadtatására, különösen a kiállítási parkon
egy keleti fénytől ragyogó kiosk már készen van
számára. A szultán holnap délután 6 órákor fog
teljes keleti pompában megérkezése után lóháton
a Tuillériákba lovagolni. Billánkourtban a gépek
csak július végén kezdenek dolgozni.

— A „M. Polgár” tegnapi első cikke alatt
egy szerkesztői csillag áll, melyben az mondatik,
hogy a kolozsmegyei értekezleten „határozottan
nyilvánult azon vélemény, hogy az utasítások új
provisoriumot fognak teremteni, melybe jó lesz a
megyét bele nem vezetni”, de — halljuk miért nem
ment ez mégis határozatba? — no mert, ugymond,
„kétség támadt, vajlon fognak-e a többi megyék
követni.” A „M. P.” vagy rosszul értelmezett vagy
rosszul fogta fel az értesítést ez értekezlet folyamá-
ról. Az a nézet, hogy Kolozsmegyeinek vagy bár-
mely királyhágonnenni törvényhatóságnak jól fel-
fogott feladata lenne a tért el nem foglalni s a
hazai kormány ellen képp demonstrálni, éppen
határozottan nem nyilvánult, s ily határozattól ko-
ránt sem az a kétség riasztotta vissza az értekez-

letet, hogy hátha „a többi megyék nem fognak
követni.” Sőt a főargumentum az vala, hogy rossz
a rendszer, s bármily rövid időre tartatik is az
meg, annak enyhítésére a befolyás eszközeihez kell
nyulni, s ez áll bizalomraméltóbb tisztviselők vá-
lasztása, a közigazgatás és igazságszolgáltatásnak
a hazafi párt kezébe való áttétele, s véleményes
feliratok felterjesztéséből.

— Horvátországban orosz emissariusok
járnak, kikről az a gyann, hogy a pansláv propa-
gandát terjesztik, s egy orosz invasiót készítenek
előre. Számukat 250-re teszik. A rendőrség szoro-
san szemmel tartja őket, s kérdésen kívül, ha ily
bűnös eljárás lesz reájok bizonyítható, balsorsuk
utólandi. Mondják, hogy más nemzetiségi rétegek-
ben is működik ezen orosz propaganda, mely a
keleti népmozgalommal kapcsolatban áll.

— Legújabbban következő munkák jelen-
tek meg: 1) „A sík és gömb háromszög mértan”,
Lilbsen után fordította Steiner Imre, kiadja Hecke-
naszt Gusztáv. 2) A magyar nyelv teljes szótára-
nak VI. füzet. Szerkesztő Ballagi Mór, kiadja
Heckenaszt. 3) „A köztörvényhatósági önkormány-
zás biztosításáról”, kiadja Heckenaszt. 4) „Koroná-
zási könyv”, írta Bozoki János, és 5) „Koronázási
emlékkönyv.”

— Megjelent Debreczenben Csáthy Károly
bizományában „Szobrancozi-induló”, zongorára szer-
te K. Balás Kálmán, ára 54 kr.

— A régen tervezett takarékpénz-
tár megerősített alapszabályai nemsokára megér-

keznek, s városunk jsmét egy olyan pénzintézetet
nyer, melyben míg egyrészt a tőkepénzek biztos
helyre találának, másrészt birtokosaink pénzszer-
keiket előnyösebben fedezhetik. Az intézet mű-
ködését még ez év. folytán megkezdik. A részvények
száma 300 s 100 forintjával közelebből meg lesz
nyitva már az aláírhatas, mely mihelyt megtörtént,
közgyűlés lesz hirdetve.

— A helyben állomásozó katonaság a
napokban gyásztisztítást tartott a königráti
szerencsétlen ütközet emlékére.

— A budai rudasfürdő vendégei közt
Keletindióból Calcuttából is van egy asszonyosság.

— A párisi világkiállításán 451 be-
jelentett magyar kiállító közül 202 kiállító jelent
csak meg.

— B. Vay Miklósról írja a „P. L.” hogy
a nemes báró közbenjárása folytán egy tályai szu-
letést fiatal ember, bizonyos Nagrafiszky, ki a len-
gyel forradalomban részt vett és Szibériába volt
számlázva, az orosz kormány által szabadon bocsát-
tatott és útnban van haza felé.

— Szuboties, volt horvátországi hétsze-
mélynök, Zágrábváros diszpolgárára választott. A
fiatalság pedig éjjeli zenével tisztelkedett nála, mely
alkalommal a „Pozor” szerint elénekelték az orosz
hymnuszt is. Hazamenőben pedig gr. Andrassyra
és a magyarokra készített gunydalokat énekeltek.
Voncina főnemlegei volt alispán is részesült ha-
son kitüntetésben.

UJPOSTA.

— Párisban híre jár, hogy Napoleon csá-
szár látogatást teend Bécsben. A szultán megláto-
gatta Páris nevezetesebb templomait. A francia
kormány mexikói politikája igazolására közelebből
több rendbeli diplomatai okmányt fog a törvény-
hozó testület elé terjeszteni.

— A porosz király f. hó 6-kán Emsbe uta-
zott, hol nagy lelkesedéssel fogadták. Humbert hg.
ugyanaz nap utazott el Pétervárra.

— Newyork, júl. 6. Mexikói tudósítások
szerint Santa Anna agyonlővetett.

— Brüsszel, júl. 7. A belga királyné a múlt
éjjel Miramaréba utazott a flandriai gróf kíséreté-
ben. Szándékuk a mexikói császárnét rávenni, hogy
visszatérjen Brüsszelbe.

— A spanyol királyné nem megy Rómába és
Párisba, ezen utazással állítólag Miksa császár ba-
lála miatt hagy fel, más versio szerint pedig finan-
cialis okokból.

Távirati tudósítás a bécsi börzsről.

Julius 5-én: 5%, Metaliques 100 frt 60.—
5%, Nemzeti kölcsön 100 frt 69.80. Kamat 61.80.
1860. Kölcsön 89.— Bankrészvény 714.—. Hite-
litézeti részvény 200 frt 190.80. London 10 ft st.
100 frt 23 1/2, kr 125.75. Ezüst 122.75. Cs. királyi
arany 5.95.

Julius 6-án: Földterhermentési kötvény Ma-
gyarországi 70.5. Erdélyi 67.50.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

Sz. 888. 1867.

(228)

(3—3)

(219)

(2—3)

(230)

(2—6)

Hirdetmény.

Nemes Tordavárosa Tanácsházánál, folyó év július 25-én d. e. 10 órákor,
a tanácsai irodában a városban a szaniszlóutczában lévő, ugynevezett Henzihid terv
szerinti újból építése a legutányosabban válnakozónak árlejtés útján ki fog adatni.
Felkiáltási ára 1115 frt 43 kr. ahoz szólni akaró az itt összev. 10 frt vádiomat
akár készpénzben, akár állam kötvényben letenni köteles. Az árlejtési feltételek
valamint az építési tervrajz is, a tanácsai irodában hivatali órákban bár mikor is
megtekinthetők.

Nemes Tordavárosa Tanácsától. Tordán, június 27-én, 1867.

NEM HIVATALOS.

(229)

WINKLER JÁNOS

kereskedésében Nagy-Enyeden található

valóságos Numvári, Werther Frigyes-féle

Eletitala és Borszesze

nagy üveg 1 frt — kr. — frt 90 kr.
kicsi üveg — frt 50 kr. — frt 45 kr.

Kereskedők 12% engedélyezésben részesülnek.

Nemkülönbön ajánlja leszállított áron fűszer-áruzikkeit.

(216)

(6—6)

Ujból érkeztek friss töltésű ásványos gyógyvizek u. m.

Gleichenbergi-, Marienbadi-, Seidschütz-, Püllnai-, Selti-, Czi-
gelkai- Carlsbadi, és Halli-jod-viz-, Ivándai-, Alapi-, Sulini-, Stojkai-,
Korondi-, Türi-, Előpataki-, Szent-Jakabi-, Budai-, ebből többféle forrás,
u. m. Deák, Hunyady, Erzsébet, Szechenyi, Rákóczy,

jutányos árért kapható:

Csiky Testvéreknél

Kolozsvártt.

Eladó birtok.

Küküllőmegyében Mikesfalván, a M-
Vasárhely és Medgyes közötti országutban
mindkettőtől, egy Erzsébetvárostól is 3
órai távolságra, a Kis-Küküllő partján 46
holdnyi fekvő birtoka özvegy Kenderessy
Elekhnöknek, ellátva, több osztályból álló
kő-latházzal, egy minden szükséges gaz-
dasági épületekkel, luczernással, gyümöl-
cseivel, szőlővel, erdővel, koresoma jog-
gal, szabad kézből örök áron eladó. Er-
tekezhetni felette a tulajdonosnővel. Maros-
vásárhelyen szentmiklóscsúztai 790 szám
alatti szállásán.

VAS KERTI BUTOROK
összerakhatók, legújabb divat szerint.
1 frt 90 kr egy elegans, divatos, összerakható vas kerti szé-
k, 17 frt egy elegans vas kerti pad; ezeken kívül asztalok, karszé-
kek, és mindennemű kerti és nyári lakó bútork találhatók a legújá-
nyosbb áron BRÜLL ANTON vasbutor-gyárában. Bécs, Alsergrund, Hahn-
gasse, Nro. 6. Raktár: Kolowreting Nro. 10. Vidéki megrendelések pon-
tosan teljesítenek.

állandó munkát nyerhetnek a károlyfehérvár—aradi vasút-építési
vonalon; vállalkozni kívánók jelentsék magokat az

Erdélyi vasút-építészeti hivatalnál
Szászvároson.

Kiadó vendéglő.
Kolozsvártt a b. középütcza vé-
gén az „Angolló”-hoz czimzett
Sárgafogadó f. évi szeptember 29-
től kezdve kiadó.
Értekezni lehet b. középütcza
459 sz. a. a tulajdonossal.

Grosz Károly
fogművész
tudatja a t. közönséggel, hogy
juniustól october végéig Se-
gesvárra tette át lakását.

Egy jó családból való, írás és szám-
tanban jártas ifju, kedvező feltételek
mellett, mint tanuló
Czirák Samunál helyet nyerhet.

ELADÓ
FEJŐS BIVAL
hidelvén, nagyteca 307. sz. a. háznál.

A „VIKTORIA”

biztosító társaság Kolozsvártt,

melynek

Elnöke: **BÁRÓ JOSIKA LAJOS**,
Alelnöke: **Hintz György**,
Igazgatói: **Dózsa Dániel, Kőváry László, Wagner Frigyes**,
Vezérigazgatója: **Galgóczy Károly**,
Vezérügynökségei: **Pesten, S. A. Ujhelyen, Bécsben, Brünn-
ben, Prágában**, Ezek alatt pedig az ország és birodalom min-
den nevezetesebb helyein fő-és alügynökök vannak

Tűz ellen mindenféle biztosításokat elvállal.

Biztosíthatók pedig tűzkár ellen:

mindenféle lakház, gazdasági épület, kastély, templom, to-
rony, a harangok, gyárok, műhelyek, azok szerelvényei, bu-
torok, áruzekek, raktárakban foglalt készletek, iparos nyert anyagok, és
kész készítmények, gazdasági termények, szőlés és szemes gabona, takar-
mány, baromállomány sat.

A biztosítási díjak lehető legolcsóbbra szabvák, egy-
szerre több évre kötött biztosításnál különös kedvezmé-
nyek engedtetnek, a károkgazságságon és gyorsan fizettettek.

Nyomatványokkal és felvilágosításokkal minden ügynökség szívesen
szolgál.

A Viktoria biztosító társaság igazgatósága, Kolozsvártt.

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében megrendelhető:

Az aradi vértanuk,

az Aradon kivégzett 13 magyar tábornok arczképei.
Ára élétíráttal 2 frt 20 kr.

Kossuth Lajos és fiainak

Ferenc és Lajos fényképezett arczképe.
Ára darabja 30 kr.

Ugyancsak Stein Jánosnál kapható:

Deák-tolla

kétféle u. m. hegyes és tompa-orru, 1 skatulya 12 ducet 1 frt 40 kr.
mint Pesten.

Befőttes és más üvegekre a drága **Lan-
torna** helyett a tartósabb, czelszerűbb, tisztább és
sokkal olcsóbb

pergament papir

jött használatba.

Kapható kisebb és nagyobb darabokban 8, 10 krért.

Kolozsvártt **STEIN JÁNOS** papirkereskedésében.

A legolcsóbb fehérruha a világon.

nagy árleszállítása

Modern Lajos első és legnagyobb vászon fehérnemű gyárának Bécsben Tuchlauben 11. sz. a.

Férfiak, hölgyek és gyermekek számára majdnem neveléses végeladási áron.

Az anyag valódisága, a jó munka és divatos modor felől kétség sem nyúthatik, az anyanyira leszállított árak dacára, melyek kétségkívül mindenkit
bámulatra ragadnak, és a legesekélyebb kísérlet után több után-megrendelést fognak eredményezni. Megrendelések bármily nagyban minden igénynek
megfelelőleg teljesítenek. Nem a legjobban álló vagy tetsző ingek azonnali visszaküldhetők.

Bár mily nagyságu fehérneműk árjegyzéke.

Szabott árak, még az ismét eladók és kereskedőknek is változatlanok.

Kész férfi-ingek, a legjobb kézimunka.

Fehérfonal vászoningek 2 frt 50 helyett csak 1 frt 80.
Finomaj redős mell 4 frt 50 helyett csak 2 frt 30.
Finom irlandi, vagy rumburgi ingek 6 frt — helyett csak 2 frt 80.
hollandi vászon-ingek 6 frt 50 helyett csak 3 frt 80.
rumburgi kézzel szőtt ingek 7 frt 50 helyett csak 3 frt 50.
Legfin. rumb. ingek legszebb kézi-
munkával 10 frt — helyett csak 4 frt 50.
Legfin. belga battiszt-vászon 12 frt — helyett csak 5 frt 50.

Fehér és színes schirting-ingek.

Uri-ingek fehér schirtingből 3 frt — helyett csak 1 frt 80.
Legfin. francia schirting 4 frt 25 helyett csak 2 frt 80.
Legújabb divatu színes ingek 2 frt 50 helyett csak 1 frt 80.
Diszes színes schirting-ingek 4 frt 50 helyett csak 2 frt 50.
Valódi francia színes battiszt-ingek 6 frt 50 helyett csak 3 frt 50.
Legújabb fehér bál-ingek legfin. 6 frt 50 helyett csak 3 frt 50.

Vásznak, zsebkendők, asztalkendők.

Legfin. irlandi, vagy rumburgi 50 rőf 50 frt helyett csak 24 frt.
Igen finom vászon battiszt-szővet 50 rőf 80 frt helyett csak 45 frt.
Jó vászon zsebkendők, feltűzetet 1 frt, 1 frt 50, 1 frt 80, egész 2 frt.
Legfin. zsebkendők vászon battisztból feltűzetet 2 frt, 2 frt 50-ig.
Diszes uri-gallérok, feltűzetet 1 frt 50, 1 frt 80, 2 frt.

Kész női-ingek legszebb kézimunka és kézihimzés.

Vászon női-ingek 3 frt — helyett csak 1 frt 90.
Finom schweizi-ingek elővel 6 frt — helyett csak 2 frt 80.
Finom vászon horgolt 6 frt — helyett csak 2 frt 80.
Divat-ingek finom vászon himzett 6 frt 50 helyett csak 3 frt 80.
Uj modoru szív és ravier formájú himzett 6 frt 50 helyett csak 3 frt 50.
Eugenie új modoru, himzett 7 frt — helyett csak 3 frt 50.
Mária Antonette fűzős-ing 6 frt 50 helyett csak 4 frt 50.
Victoria, himzett valódi Valenciennel 16 frt — helyett csak 7 frt —
Hölgy alsónadrág legfin. schirting 4 frt — helyett csak 2 frt —
Hölgy nadrágok himzett vászonból 6 frt — helyett csak 2 frt 80.
Női éjjeli corsette angol schirting 6 frt 50 helyett csak 2 frt 80.
Corsette legfin. battiszt perkalý 6 frt 50 helyett csak 3 frt 50.
Diszes gazdagon himzett corsette 12 frt — helyett csak 5 frt 50.
Corsette, francia battiszt fin. battiszt 16 frt — helyett csak 7 frt 50.
Lepeslegfin. Corsette valódi Valenciennel 20 frt — helyett csak 10 frt —
Női éjjeli ingek hosszú-ujjal 3 frt 50, 4 frt 50, 5 frt egész 6 frt 50.
Hölgy fodrász köpenyek legfin. battiszt perkalý, diszes
modoru 5 frt, 5 frt 50, 6 frt 50-ig.

Férfi-vásongatyák.

1 frt 50, 1 frt 80, legfin. rumburgi 2 frt, 2 frt 20.

(127)

(3—12)

Vidéki megrendelések postai utánvét útján. Ingek megrendelésénél a nyakbőség bektűdése kéretik.

ADRESSE: An das Central-Depot der ersten Leinwäsche-Niederlage des
Louis Modern, Wien, Stadt, Tuchlauben 11.